

32000L0065

21.10.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 269/44

DYREKTYWA RADY 2000/65/WE
z dnia 17 października 2000 r.
zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do określenia osoby odpowiedzialnej za zapłatę
podatku od wartości dodanej

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obowiązujące obecnie zasady ustanowione w art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽⁴⁾, odnoszące się do określania płatnika podatku, stwarzają poważne problemy dla przedsiębiorstw, w szczególności dla najmniejszych przedsiębiorstw.
- (2) Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz rolniczych opłat wyrównawczych i opłat celnych ⁽⁵⁾, dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich ⁽⁶⁾ oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 218/92 z dnia 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT) ⁽⁷⁾ organizują wzajemną pomoc między Państwami Członkowskimi, gdy chodzi o poprawne ustalanie VAT i jego ściąganie.
- (3) Sprawozdanie Komisji na temat drugiego etapu projektu SLIM (uproszczenie prawodawstwa dla rynku wewnętrznego) zaleca zbadanie możliwości i różnych sposobów reformowania systemu reprezentacji podatkowej określonego w art. 21 dyrektywy 77/388/EWG.
- (4) Jedyną zmianą, która może faktycznie istotnie uprościć wspólny system podatku VAT w ogólności i określenie płatnika podatku w szczególności, jest odebranie Pań-

stwom Członkowskim możliwości wymagania wyznaczenia przedstawiciela podatkowego.

- (5) W związku z tym wyznaczanie przedstawiciela podatkowego dla podatników niezamieszkałych w kraju powinno w przyszłości być nieobowiązkowe.
- (6) Na mocy art. 22 dyrektywy 77/388/EWG Państwa Członkowskie mogą nakładać bezpośrednio na podatników niezamieszkałych takie same zobowiązania, jak te, które mają zastosowanie do podatników zamieszkałych, łącznie z tymi, które mogą zostać ustanowione na mocy art. 22 ust. 8.
- (7) Jeżeli niezamieszkałymi podatnikami są obywatelami państw, z którymi nie ma porozumienia regulującego wzajemną pomoc podobną do tej ustanowionej we Wspólnocie, Państwa Członkowskie nadal będą mogły wymagać od takich niezamieszkałych podatników wyznaczenia przedstawiciela podatkowego, który będzie płatnikiem podatku zamiast nich, lub wyznaczenia agenta.
- (8) Państwa Członkowskie nadal zachowają całkowitą swobodę wyznaczania osoby odpowiedzialnej za wpłatę podatku od przywozu.
- (9) Państwa Członkowskie mogą nadal przewidywać, że ktoś inny niż podatnik jest solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku.
- (10) Należy również wyjaśnić art. 10 dyrektywy 77/388/EWG, aby zapobiec pewnym przypadkom uchylania się od opodatkowania w przypadku dostaw ciągłych.
- (11) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić dyrektywę 77/388/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 10 ust. 2 akapit pierwszy po zdaniu drugim dodaje się zdanie w brzmieniu:
 „Państwa Członkowskie mogą w niektórych wypadkach przewidzieć, że dostawy ciągle towarów i usług, dokonywane przez określony czas, będą uważane za zakończone przynajmniej w odstępach rocznych.”
- 2) W art. 28f ust. 1 (który zmienia art. 17 ust. 2, 3 i 4 tej samej dyrektywy), w art. 17 ust. 4 lit. a) wyrazy „art. 21 ust. 1 lit. a)” zastępuje się wyrazami: „art. 21 ust. 1 lit. a) i c)”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 409 z 30.12.1998, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 219 z 30.7.1999, str. 91.

⁽³⁾ Dz.U. C 116 z 28.4.1999, str. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/17/WE (Dz.U. L 84 z 5.4.2000, str. 24).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 24 z 1.2.1992, str. 1.

- 3) W art. 28c (E) „Inne zwolnienia” ust. 3 tiret piąte wyrazy „art. 21 ust. 1 lit. a) akapit trzeci” zastępuje się wyrazami: „art. 21 ust. 1 lit. c)”.
- 4) W art. 28g (który zastępuje art. 21 tej samej dyrektywy) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Płatnicy podatku

1. W systemie wewnętrznym następujące osoby są płatnikami podatku od wartości dodanej:

- a) podatnicy wykonujący podlegające opodatkowaniu dostawy towarów lub usług, z wyjątkiem przypadków określonych w lit. b) i c).

Jeżeli podlegająca opodatkowaniu dostawa towarów lub usług jest wykonywana przez podatnika niezamieszkałego na terytorium danego kraju, Państwa Członkowskie mogą na ustalonych przez siebie warunkach ustanowić, że płatnikiem podatku jest osoba, na rzecz której dokonywana jest podlegająca opodatkowaniu dostawa towarów lub usług;

- b) podatnicy, na rzecz których świadczone są usługi określone w art. 9 ust. 2 lit. e) lub osoby zidentyfikowane do celów podatku od wartości dodanej na terytorium danego kraju, na rzecz których świadczone są usługi określone art. 28b (C), (D), (E) i (F), jeśli usługi te świadczone są przez podatnika niezamieszkałego na terytorium danego kraju;

- c) osoba, na rzecz której dokonywane są dostawy towarów, gdy spełnione są następujące warunki:

— podlegającą opodatkowaniu operacją jest dostawa towarów dokonywana w okolicznościach określonych w art. 28c (E) ust. 3,

— osobą, na rzecz której realizowana jest dostawa towarów, jest inny podatnik lub niepodlegająca opodatkowaniu osoba prawna zidentyfikowana do celów podatku od wartości dodanej na terytorium danego kraju,

— faktura wystawiona przez podatnika niezamieszkałego na terytorium danego kraju odpowiada wymaganiom art. 22 ust. 3.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą przewidzieć odstępstwo od tego obowiązku, w przypadku gdy podatnik, który nie jest zamieszkały na terytorium danego kraju, wyznaczył przedstawiciela podatkowego w tym kraju;

- d) każda osoba wykazująca podatek od wartości dodanej na fakturze lub innym dokumencie służącym jako faktura;
- e) każda osoba dokonująca wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów podlegającego opodatkowaniu.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1:

- a) w przypadku gdy płatnikiem podatku, zgodnie z przepisami ust. 1 jest podatnik, która nie jest zamieszkała na terytorium danego kraju, Państwa Członkowskie mogą

udzielić mu zezwolenia na wyznaczenie przedstawiciela podatkowego jako płatnika podatku. Możliwość ta podlega warunkom i procedurom przewidzianym w każdym Państwie Członkowskim;

- b) w przypadku gdy podlegająca opodatkowaniu transakcja jest dokonywana przez podatnika, który nie jest zamieszkały na terytorium danego kraju i nie istnieje żadne porozumienie z krajem, w którym podatnik ten jest zamieszkały lub ma siedzibę, odnośnie do wzajemnej pomocy o zakresie podobnym do tego, jaki jest ustanowiony w dyrektywach 76/308/EWG (*) i 77/799/EWG (**) oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 218/92 z dnia 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT) (***), Państwa Członkowskie mogą podejmować kroki w celu ustalenia, że płatnikiem podatku będzie przedstawiciel podatkowy wyznaczony przez niezamieszkałego podatnika.

3. W sytuacjach określonych w ust. 1 i 2, Państwa Członkowskie mogą ustalić, że osoba inna niż płatnik podatku będzie solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku.

4. Podatek od wartości dodanej od przywozu jest płatny przez osobę lub osoby wyznaczone lub uznane za odpowiedzialne przez Państwo Członkowskie, do którego towary są przywożone.

(*) Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18. Dyrektywa zmieniona ostatnio Aktem Przystąpienia z 1994 r.

(**) Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa zmieniona ostatnio Aktem Przystąpienia z 1994 r.

(***) Dz.U. L 24 z 1.2.1992, str. 1.”

- 5) W art. 28h (który zastępuje art. 22 tej samej dyrektywy), w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

- a) W ust. 1 lit. c) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— każdemu podatnikowi, z wyłączeniem tych, określonych w art. 28a ust. 4, który na terytorium kraju dokonuje dostaw towarów lub usług uprawniających go do odliczenia podatku naliczonego, przy czym dotyczy to dostaw towarów i usług innych niż te, od których podatek płacony jest wyłącznie przez klienta lub odbiorcę, zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a), b) lub c) Jednakże Państwa Członkowskie nie mają obowiązku przydzielania numeru identyfikacji podatkowej niektórym podatnikom, określonym w art. 4 ust. 3;”

- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne działania, aby zapewnić, że osoby, które zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 uważa się za odpowiedzialne za zapłatę podatku zamiast podatnika niezamieszkałego na terytorium danego kraju, będą przestrzegać obowiązków dotyczących deklaracji i płatności określonych w niniejszym artykule; podejmują również niezbędne działania, aby zapewnić, że osoby, które zgodnie z art. 21 ust. 3 są solidarnie odpowiedzialne za zapłatę podatku, będą przestrzegać obowiązków dotyczących płatności określonych w niniejszym artykule.”

- 6) W całej dyrektywie, bez względu na pkt 2, 3 i 5 niniejszego artykułu, wyrazy „art. 21 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 4”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 31 grudnia 2001 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji tekst przepisów prawa krajowego przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą i tabelę korelacji przepisów niniejszej dyrektywy z przepisami prawa krajowego.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 17 października 2000 r.

W imieniu Rady

L. FABIUS

Przewodniczący